

Zirve 26, Küresel Sistemin Yozlaşması Üzerindeki İncir Yaprağını Düşürmüş ve Sorumluların Yalanlarını İfşa Etmiştir

26 no'lu zirve! 31 Ocak 2021'de düzenlenen bu zirve, öncesinde 25 iklim zirvesinin daha yapıldığı ancak hiçbir somut sonuçlar üretmediği anlamına gelmektedir. Bu zirve yapıldı ama iklimsel acil durumları devam etmektedir. Zira (rekor seller, büyük yangınlar, küresel ısınma, doğal çevrenin azalması, çölleşmenin yayılması, kirlilik, depremler...), yeryüzündeki gezegeni kaplayan bu çevresel sorunları çözmeye yönelik çok sayıda ve tekrarlanan girişimlerin başarısızlığına tanıklık etmektedir. Dahası dünya, önümüzdeki 30 veya 40 yıl boyunca bu gezegeni ve üzerindeki risklerin büyüklüğünü fark etmeye başlamıştır.

Bu zirve ya da diğer adıyla Glasgow Konferansı, dünya liderlerinin 2015'teki tarihi Paris Konferansı'ndan bugüne kadar neler başarıldığını tartışmaları için bir fırsat olmuştur. Bu yüzden bu konferans, dünyadaki ülkeleri küresel ısınmayı sınırlamak için önlemler almakla yükümlü kılmak açısından en önemlisi olarak kabul edilmektedir.

Yaklaşık 200 ülkeden delegeler, sıcaklık artışını 1,5 ila 2 santigrat derece arasında sınırlandırılmasını ve her yıl artan emisyonların azaltılmasını gerektiren Paris İklim Anlaşması'nın hedeflerine ulaşmanın bir yolunu aramak için Glasgow'da bir araya gelmiştir. Nitekim sektörün önde gelen fon sağlayıcılarından ikisi olan Amerika Birleşik Devletleri ve Kanada da dahil olmak üzere yirmi ülke, 2022'nin sonlarına kadar yurtdışındaki fosil yakıt bazlı projelere fon sağlamayı durdurma sözü vermişlerdir. Evet, bu ülkeler söz verdiler ancak bu sözlerin ayrıntıları belirsiz olup bunun için bir zaman çizelgesi bile sunulmamıştır.

40'tan fazla ülke, İngiliz hükümeti tarafından desteklenen bir girişimde "en kirlenici fosil yakıt türü olan kömürden temiz enerjiye geçişi ilan etme" taahhüdünde bulunmalarının yanı sıra Polonya ve Fransa gibi birçok ülke de benzer taahhütlerde bulunmuşlardır. Ancak Avustralya, Çin, Hindistan, Amerika Birleşik Devletleri, Japonya ve Rusya gibi bu sektörde yer alan büyük ülkeler, imza atan ülkeler arasında yer almamıştır. Peki bu ülkelerin, bu prosedüre uymak için imza atmaya itiraz etmelerinin nedeni nedir? Bunun temel nedeni, tüm insanlık tehlikede olsa bile çıkarlarını korumak ve kâr elde etmek için çabalamak değil midir?!

İklim konferansının açılışında çevre uzmanlarının alarm verdiği bir zamanda, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Antonio Guterres "insanlığı kurtarma" çağrısında bulunarak şöyle demiştir: "Artık yeter demenin zamanı geldi." Ve şöyle devam etti: "Artık yeter biyoçeşitliliğin ihlal edildiği. Artık yeter kendimizi karbonla öldürdüğümüz. Artık yeter doğaya bir çöplük gibi davrandığımız. Artık yeter daha fazla derinliklerin yakılması, kazılması ve çıkarılması. Oysa kendi mezarımızı kazıyoruz."

Peki bu çığılığını kime söylüyor? Bu ülkeden, o bankadan ve şu birlikten yardımlar, hibeler ve krediler bekleyen yoksul ülkelere mi? Yoksa dünyayı yöneten, bu çevre felaketlerine en çok katkıda bulunan, sonra sorumluluktan kaçan, imzalamayı bile taahhüt etmeyen, sadece taahhüt eden ve taahhütleri de sadece kâğıt üzerindeki mürekkep olarak kalmaya devam eden büyük ülkelere mi? Peki insanlığı bu tehlikeden kim kurtaracak, lideri çözüm üretemeyen, ertelemeyi ve kaçmaya alışkanlık haline getiren, çıplaklığı ifşa olmasın ve yozlaşması ortaya çıkmasın diye gözlere kum serpen Kapitalist sistem mi? Peki insanlık, bizzat sorunları üretenlerden nasıl çözüm bekleyebilir? Yolsuzluğu alışkanlık haline getiren, ölümü ve yok etmeyi yayan bir sistemden iyi bir yaşamı ve hayatta kalmayı nasıl bekleyebilir?!

Dolayısıyla onlar, "şimdi harekete geçmeliyiz" diyen ve zirvenin istenen hedefe ulaşmada başarısız olması halinde "kontrol edilemeyecek" bir halk öfkesinin patlamasından bahseden İngiltere Başbakanı Boris Johnson'ın tanımladığı gibi bunun "son fırsat" olduğu hususundaki endişelerini dile getirmektedirler! Başarısızlıklar ufukta görülmekte olup daha öncekiler gibi bu zirvenin geniş başlığı da başarısızlık olacaktır. Pek çok zirve yapıldı ve düzenlenen her zirvede geriye şu soru kaldı: Çevre sorunları çözüldü mü yoksa giderek daha karmaşık bir hale mi geldi? Peki neden?!

Kapitalist ülkeler için taahhütlerinin değişken ve muğlak olması garip değildir. Zira bu ülkeler buldukları yere göre renk değiştiren bukalemunlar gibidirler. Dolayısıyla bu tür zirvelerde ortaya çıkarak çözüm arayışına girerler, endişelerini dile getirirler ve kendilerini kurtarmak için fakir ülkelere yardım ederler. Aslında onlar, halkların kanlarını emen, zenginlik ve yetenekleri olumsuz bir şekilde ihlal eden ve tek kaygısı çıkarlar elde etmek ve kâr toplamak olan sömürgeci bir kolonidirler.

Her iklim zirvesi yapıldığında vaatler çoğalıp çeşitlenir ancak bu zirvenin geçmesinin, anlaşmaların kâğıt üzerindeki bir mürekkep olarak kalmasının ve başka bir zirve tarihinin yaklaşmasının ardından katılımcılar, yeni zirvelerinde uygulanması amacıyla sahte umutlar ekmek için bir önceki zirvenin vaatlerinin yerine getirilmesini talep ederek eleştiride bulunmaktadırlar. Nitekim Paris Konferansı'na başkanlık eden eski Fransa Dışişleri Bakanı Laurent Fabius'a göre Glasgow Konferansı, "Paris Anlaşması'nın uygulandığı çalışma konferansıdır." Zira sözlerin, kararların ve vaatlerin eylemlere dönüştürülmesi gerekmektedir. Ayrıca Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Antonio Guterres, yaşananları insanlık için kırmızı bir alarm olarak nitelendirerek, dünya liderlerini bir sonraki dünya iklim değişikliği zirvesi düzenlendiğinde yanıt vermeye çağırmıştır.

Çevre sorunları bir insan olarak uygun çevre koşullarında yaşamayı ilgilendirse de, Amerika Birleşik Devletleri'nin özellikle "küresel ısınma" olmak üzere bu sorunlara çözüm bulmak için çalışma taahhüdüne itiraz etmesi, yozlaşmış politikasını ifşa etmektedir. Zira çözümün gerçekleşmesi için, fabrikalar ister kendi fabrikaları olsun, isterse küreselleşme yoluyla başka yerlerdeki olsun fabrikalarının yaydığı toksinleri azaltacak önlemlere ihtiyaç vardır. Dolayısıyla bu da bazı endüstrilerin kapanması veya dönüştürülmesiyle kötü bir etkinin olmasına yol açacak ve üreticilerin maddi kazançlarını azaltacaktır. İşte bu, onların değerler merdiveni olan maddi değerlerle çelişmektedir... Bu yüzden Amerika, insanlar boğulup ölse de ve kirlilik artıp ağırlaşsa da konferansta kararlaştırılana uymayı reddetmektedir. Zira maddi fayda gerçekleştiği sürece, tüm bunların hiçbir kıymeti yoktur. Zaten kendisi daha önce bu tür durumlarla uğraşmış ve -süper bir güç olarak- (terörle mücadeleye) özel bir açıklama ve belirli ve farklı bir kavram vermişti. Şimdi aynısını çevre kirliliğine vermektedir. Dolayısıyla bu kirlilik, sanayisini canlandırdığı ve çıkarlarına hizmet ettiği sürece kabul edilebilir ve övgüye değerdir. Ama kendi gördüğü ve istediği gibi değilse, kınanır, reddedilir, çevreye ve insana zararlıdır.

Dolayısıyla bu, yükselen deniz seviyeleri, kötü hava koşulları ve benzerleri gibi dünya liderlerinin iklim değişikliğini ve etkilerini sınırlamaya yönelik yalan ve sahte vaatlerini bir kez daha gözler önüne serecek olan bir zirvedir. Ayrıca bu, daha önceki zirvelerden daha iyisini sunmayacak olan bir zirvedir. Nitekim verdikleri söze inanmadıklarını, vaatlerde bulunup yerine getirmediklerini ve bu zirvenin de öncekiler gibi meyve vermeyeceğini vurgulamak amacıyla liderlere baskı yapmak ve iklim değişikliğini sınırlamak için uygun önlemleri almadaki yavaşlıklarını protesto etmek için "Gelecek İçin Cumalar" küresel hareketinin organizatörlerinin daveti üzerine -konferansın düzenlendiği İskoç şehrinde- binlerce aktivist sokaklara dökülmüştür.

Çevre sorunu, insanlığın bocaladığı diğer sorunlar gibi ağırlaşıp giderek artmakta, küresel sistem bunu çözmekten aciz kalmakta, söz verip yerine getirmemekte, anlaşmaların ve yükümlülüklerin şartları hiçbir vakıyası olmayan kâğıt üzerindeki bir mürekkep olarak kalmakta ve insanlık için ölüm bile olsa sadece faydalar sağlayan önlemleri alan yozlaşmış ve iflas etmiş Kapitalist sistemin açgözlülüğü yüzünden insanlık acı çekmeye devam etmektedir. Zira o, her yerde ölüm kokusu yaydığı gibi karada ve denizde fesadı yayan, insanları, ağaçları ve hatta taşları bile yok eden yozlaşmış ve iflas etmiş cani bir sistemdir.

İnsanların ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ **bizzat kendi işledikleri yüzünden karada ve denizde düzen bozuldu, ki Allah yaptıklarının bir kısmını onlara tattırsın; belki de (tuttukları kötü yoldan) dönerler.** [Rum 41]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Zinet Es-Samit